ECLI:LV:KUAT:2018:0614.C20211117.8.S
Lietas Nr.C20211117
Lietas arhīva Nr.CA-0186-18

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Liepājā 2018.gada 14.jūnijā

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese R.VĪVA
tiesneši L.VĒBERE un A.KLAIŠE
ar tiesas sēdes sekretāri I.KALNENIECI

izskatīja atklātā tiesas sēdē sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 19.februāra spriedumu civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par kompensācijas izmaksāšanu par neatņemamo daļu neatņemamās daļas tiesīgajam.

Civillietu tiesas kolēģija

k o n s t a t ē j a :

2017.gada 3.novembrī (ar grozījumiem 2018.gada 26.janvārī) /pers. A/ cēlusi Liepājas tiesā prasību pret /pers. B/, lūdzot piedzīt kompensāciju 7658 EUR par viņai pienākošos neatņemamo ¼ daļu no /pers. C/ atstātā mantojuma, noteikt prasītājai tiesības no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās summas, kā arī piedzīt visus tiesas izdevumus. Prasība pamatota uz Civillikuma 422. – 425., 731., 734., 737., 788., 871., 874.pantu.

Ar Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 19.februāra spriedumu prasība apmierināta un izlemts jautājums par tiesas izdevumu piedziņu.

2018.gada 5.februāra tiesas sēdē prasītājas pārstāvis atteicies no prasības daļā par 3000 EUR piedziņu, jo pieļauta kļūda neatņemamās daļas tirgus vērtības noteikšanā, līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu tiesvedība šajā daļā izbeigta.

Tiesa konstatējusi, ka prasītāja ir /datums/miruša /pers. C/ māte, kura /datums/zvērinātam notāram iesniegusi pieteikumu par mantojuma pieņemšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās.

/datums/nolasīts /pers. C/ pēdējās gribas akts, ar kuru viņš visu savu mantu, kas viņam nāves brīdī piederēs un uz ko viņam pēc likuma būs tiesības, ir novēlējis atbildētājai /pers. B/. Par pēdējās gribas rīkojuma akta īstumu vai likumīgo spēku pie tā nolasīšanas, neviena persona nav izteikusi iebildumus, bet prasītāja apliecinājusi, ka viņa vēlas saņemt mantojuma neatņemamo daļu.

/datums/izdota mantojuma apliecība Nr./numurs/, ar kuru /pers. B/ mantojumu pieņēmusi, izmantojot inventāra tiesību, norādot mantojuma sastāvu: 1) nekustamo īpašumu /adrese A/, kas novērtēts 11368 EUR vērtībā; 2) dzīvokļa īpašumu Nr.7, /adrese B/, - 2180 EUR vērtībā.

2017.gada 3.oktobrī atbildētāja pārskaitījusi prasītājai ¼ daļu no mantoto nekustamo īpašumu kadastrālās vērtības, bet prasītāja vēlas saņemt ¼ daļu no nekustamo īpašumu tirgus vērtības, tāpēc uzturēja prasību par 7658 EUR piedziņu.

Tiesa ņēmusi vērā, ka nekustamā īpašuma kadastrālā vērtība ir pamats nekustamā īpašuma nodokļa, dažādu nodevu (mantojumu vai dāvinājumu formēšanas situācijās) vai zemes nomas maksas aprēķināšanai, un atzinusi, ka mantojuma neatņemamās daļas aprēķināšanai ņemama vērā nekustamā īpašuma tirgus vērtība, kas mantojuma atklāšanās brīdī /datums/saskaņā ar /datums/SIA "Latio" novērtējumu nekustamam īpašumam /adrese A/ bija 42000 EUR.

Tādējādi tiesa atzinusi, ka prasītājai izmaksājamā kompensācija (1/4 daļa), ņemot vēra viņai samaksātos 2842 EUR, ir 7658 EUR, kas piedzīta no atbildētājas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33., 39., 41., 44.pantu no atbildētājas par labu prasītājai piedzīta samaksātā valsts nodeva 536,71 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 EUR, ar pierādījumu iegūšanu saistītie izdevumi 200 EUR un ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokātu palīdzības samaksai 300 EUR apmērā. Noraidīts lūgums par ceļa izdevumu atlīdzināšanu. Par labu valstij piedzīti neapmaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par pavēstu piegādāšanu 7,21 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai atzītas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no 7658 EUR par laiku no sprieduma labprātīgas izpildes beigu termiņa līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Atbildētāja/pers. B/ iesniegusi apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 19.februāra spriedumu, pārsūdzot to pilnībā un norādot, ka spriedums nav taisnīgs.

Tiesa spriedumā nepareizi tulkojusi Civillikuma 1431.pantu, jo ar /datums/iesniegumu notāram par mantojuma pieņemšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās prasītāja ir piekritusi, ka nekustamā īpašuma /adrese A/vērtība ir 11368 EUR. Līdz ar to tiesai bija jāpiemēro Civilprocesa likuma 178.panta trešo daļu, atzīstot nekustamā īpašuma/adrese A/ vērtību, kāda tā norādīta notariālajā aktā.

Tiesa spriedumu pamatojusi uz SIA "Latio" novērtējumu, kurā norādīts, ka nekustamais īpašums ir brīvs no nomas līgumiem un nav apgrūtināts ar parādiem un saskaņā ar kuru nekustamā īpašuma/adrese A/ vērtība /datums/noteikta 42000 EUR, bet nav ņēmusi vērā, ka nekustamais īpašums nav bijis brīvs no nomas līguma. Zemesgrāmatu nodaļā nekustamam īpašumam /adrese A/, pamatojoties uz 2015.gada 9.decembra Liepājas tiesas lēmumu civillietā Nr./numurs/ ir reģistrēta ķīlas tiesība zemnieku saimniecības "/Nosaukus A/" prasības nodrošināšanai 4636 EUR. Tiesai bija pienākums noskaidrot, vai /pers. C/ bija ar nekustamo īpašumu /adrese A/ saistīti parādi, it īpaši, ņemot vērā, ka atbildētāja mantojumu pieņēma, būdama nepilngadīga. 2017.gada 11.augustā, izpildot Liepājas tiesas spriedumu civillietā Nr./numurs/, atbildētāja samaksājusi SIA "/Nosaukums B/" zaudējumus

4635 EUR un tiesāšanās izdevumus 1191,23 EUR, un par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 16,96 EUR.

2017.gada 2.oktobrī labprātīgi prasītājai izmaksājusi kompensāciju 2842 EUR apmērā, atbilstoši mantojuma apliecībā norādītajai nekustamā īpašuma /adrese A/vērtībai. Nauda pieņemta bez iebildumiem.

Prasītājas /pers. A/pilnvarotais pārstāvis zv.advokāts Valsts amatpersona iesniedzis paskaidrojumus par atbildētājas apelācijas sūdzību, uzskata to par nepamatotu un noraidāmu. Norāda, ka tiesa spriedumā pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus un noteikusi prasītājai izmaksājamās summas apmēru par neatņemamo daļu no mantojuma. Bez tam, atbildētāja 2017.gadā īpašumu pārdevusi par summu, kas ievērojami pārsniedz SIA "Latio" noteikto nekustamā īpašuma vērtību.

Atbildētāja apelācijas sūdzībai pievienojusi pierādījumus, kurus bija iespējams iesniegt pirmās instances tiesā, līdz ar to nav nekāda pamata to pieņemšanai apelācijas instances tiesā.

Novērtējot lietā esošos pierādījumus, pušu paskaidrojumus un apelācijas sūdzības motīvus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. A/ prasība par kompensācijas izmaksāšanu par neatņemamo mantojuma daļu ir pamatota un apmierināma.

Tiesas kolēģija konstatē, ka apelācija sūdzība nesatur argumentus, kā izpaužas sprieduma nepareizība daļā par prasības tiesvedības izbeigšanu, līdz ar to spriedums šajā daļā ir stājies spēkā un apelācijas instances tiesā atkārtoti nav jāpārvērtē.

Lietā nepastāv strīds par to, ka /datums/miris /pers. C/ (lpp.7) un prasītāja /pers. A/ ir uzskatāma par sava mirušā dēla /pers. C/ (lpp.8, 9) neatraidāmo mantinieci Civillikuma 423.panta izpratnē, kas noteic, ka neatraidāmie mantinieki ir laulātais un lejupējie, bet ja pēdējo nav, tad tuvākās pakāpes augšupējie.

Civillikuma 389.panta pirmās daļas pirmais teikums noteic, ka aicinājums mantot iestājas mantojumam atklājoties (655.p.). Saskaņā ar šā likuma 655.panta pirmo daļu mantojums atklājas ar mantojuma atstājēja nāvi vai ar viņa izsludināšanu par mirušu ar tiesas lēmumu (377.p.).

/datums/ prasītāja zvērinātam notāram iesniegusi iesniegumu Nr.2132 par mantojuma pieņemšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās, norādot, ka pieņem mirušā dēla /pers. C/ atstāto mantojumu, lūdz apstiprināt viņu mantojuma tiesībās un izsniegt mantojuma apliecību, norādot mantojamo mantu: nekustamo īpašumu /adrese A/ 11368 EUR vērtībā un dzīvokļa īpašumu Nr.7, /adrese B/2180 EUR vērtībā. Norādījusi uz iespēju, ka dēls atstājis pēdējās gribas rīkojuma aktu, par ko precīzu ziņu nav (lpp.10).

/datums/zvērināts notārs prasītājai nosūtījis uzaicinājumu ierasties uz dēla /pers. C/ testamenta nolasīšanu /datums/, papildus informējot par tiesībām un kārtību, kādā testaments apstrīdams (lpp.11).

/datums/sastādīta apliecība par pēdējās gribas rīkojuma akta nolasīšanu, kas apstiprina, ka tika nolasīts /pers. C/ /datums/taisītais pēdējās gribas rīkojuma akts, ko apliecinājusi zvērināta notāre (lpp.12-13, 65). Saskaņā ar testamentu /pers. C/ visu savu mantu, kas viņam nāves brīdī piederēs un uz ko viņam pēc likuma būs tiesības, ir novēlējis atbildētājai. Pie testamenta nolasīšanas neviena persona nav izteikusi iebildumus par tā īstumu vai likumīgo spēku. Prasītāja apliecinājusi, ka viņa kā mantojuma atstājēja māte vēlas saņemt mantojuma neatņemamo daļu.

Ar /datums/mantojuma apliecību Nr./numurs/ atzīts par stājušos spēkā /datums/mirušā /pers. C/ testaments, kas sastādīts /datums/un par mantinieci uz visu atstāto mantojumu iecelta /pers. B/. Mantiniece mantojumu ir pieņēmusi izmantojot inventāra tiesību un norādījusi šādu mantojuma sastāvu: nekustamo īpašumu /adrese A/11368 EUR vērtībā un dzīvokļa īpašumu Nr.7, /adrese B/ 2180 EUR vērtībā (lpp. 64).

2015.gada 2.septembrī prasītājai nosūtīts paziņojums par testamenta atzīšanu par stājušos spēkā, /pers. A/ izskaidrotas prasījuma tiesības uz neatņemamās daļas izdošanu naudā, iespēju noslēgt vienošanos ar /pers. B/ par neatņemamās daļas izdalīšanu vai pieprasīt pienākošos neatņemamo daļu, ceļot prasību tiesā un atteikts prasītāju apstiprināt mantojuma tiesībās (lpp.14).

2017.gada 3.oktobrī atbildētāja samaksājusi prasītājai 2842 EUR (neatņemamo ¼ daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/kadastrālās vērtības) (lpp.20).

Prasība celta par kompensācijas izmaksāšanu prasītājai, kā /datums/mirušā /pers. C/ neatņemamās daļas tiesīgajai 7658 EUR apmērā. No prasības pieteikuma izriet, ka prasītāja vēlas saņemt ¼ daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/ tirgus vērtības testatora nāves dienā, atskaitot atbildētājas samaksātos 2842 EUR, tas ir, 7658 EUR.

Lietā nav strīda par to, ka prasītāja saskaņā ar Civillikuma 423.panta pirmo daļu ir neatņemamās daļas tiesīgā un viņas mantojuma neatņemamā daļa ir ¼ daļa no /pers. C/ atstātā mantojuma. Saskaņā ar minēto Civillikuma pantu neatņemamās daļas tiesīgajiem ir tikai prasījuma tiesība uz neatņemamās daļas izdošanu naudā (788.p.).

Arī Ministru kabineta 2008.gada 4.augusta noteikumu Nr.618 "Noteikumi par mantojuma reģistra un mantojuma lietu vešanu" 81.punktā noteikts, ka neatņemamā daļa izdalāma saskaņā ar Civillikuma 425.un 426.panta nosacījumiem. Neatņemamo daļu aprēķina naudas izteiksmē. Neatņemamās daļas izdalīšana neietekmē pēdējās gribas rīkojuma aktā novēlētās mantojuma daļas apmēru.

Civillikuma 425.panta pirmā daļa noteic, ka neatņemamā daļa ir puse no tās mantojuma daļas vērtības, kādu neatņemamās daļas tiesīgais manto pēc likuma. Šo daļu noteic pēc tā mantas sastāva un vērtības, kāds bijis testatora nāves dienā.

Nosakot neatņemamās daļas lielumu, tāpat kā pie mantojuma dalīšanas, jāņem vērā mantojuma vērtība mantojumam atklājoties (*skatīt Z.Gencs. Mantošana. Zinātniski praktisks komentārs. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002, 130.-131.lpp.*).

Piesakoties uz mantojumu, abas puses norādījušas mantojamās mantas sastāvu: nekustamo īpašumu /adrese A/ un dzīvokļa īpašumu Nr.7, /adrese B/

Lietā ir strīds par naudas summas apmēru, kāda atbildētājai būtu jāizmaksā prasītājai, kompensējot viņai pienākošos neatņemamo mantojuma daļu, kas prasītājai pienākas pēc viņas dēla /pers. C/ nāves.

Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, ka atbildētāja ir samaksājusi prasītājai visu pienākošos kompensāciju, jo prasītāja nav apšaubījusi viņas parakstītā notariālā akta (iesniegums par mantojuma pieņemšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās) patiesīgumu, tāpēc piekritusi, ka strīdus nekustamā īpašuma /adrese A/vērtība ir 11368 EUR.

Tiesas kolēģija nepiekrīt atbildētājas viedoklim, ka, nosakot izmaksājamās daļas apmēru, būtu jāvadās pēc nekustamā īpašuma /adrese A/ kadastrālās vērtības mantojuma atklāšanās brīdī - 11368 EUR, kas norādīta prasītājas iesniegtajā pieteikumā par apstiprināšanu mantojuma tiesībās un mantojuma apliecībā.

Pretēji apelācijas sūdzības iesniedzējas viedoklim tiesas kolēģija atzīst, ka konkrētā gadījumā nav piemērojama Civilprocesa likuma 178.panta trešā daļa un prasītājai nebija jāapstrīd iesniegums par mantojuma pieņemšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās un tajā noradītā nekustamo īpašumu kadastrālā vērtība, jo iesniegumā un mantojuma apliecībā ieraksta tās ziņas, kuras mantinieks sniedzis saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 4.augusta noteikumu Nr.618 "Noteikumi par mantojuma reģistra un mantojuma lietu vešanu" nosacījumiem, cita starpā iesniedzot izziņu par mantas sastāvā ietilpstošā nekustamā īpašuma kadastrālo vērtību.

Nekustamā īpašuma valsts kadastra likums noteic, ka kadastrālā vērtība ir vērtība, kurā pēc vienotiem kadastrālās vērtēšanas principiem noteiktā datumā atbilstoši kadastra datiem noteikta kadastra objekta vērtība naudas izteiksmē, neietverot mežaudzes vērtību. Līdz ar to kadastrālā vērtība, ja tam

nepiekrīt otra puse, nevar būt nekustamā īpašuma, īstā vērtība.

Atbilstoši minētā likuma nosacījumiem kadastrālo vērtību aprēķina, nodrošinot vidējo atbilstību 85 procentu apmērā no nekustamā īpašuma tirgus cenām, kadastrālās vērtības aprēķinam izmantojot kadastra informācijas sistēmas datus par kadastra objektu pēc stāvokļa vērtības aprēķināšanas dienā. Tātad, nosakot kadastrālo vērtību, objekts netiek apskatīts uz vietas.

Arī judikatūrā norādīts uz apsvērumu, ka tirgus vērtība atspoguļo tirgus situāciju konkrētajā brīdī daudz patiesāk par kadastrālo vērtību, kura tiek noteikta administratīvi un ar laika nobīdi (*Augstākās tiesas 2015.gada 23.decembra spriedums lietā SKC-0189/15*).

Civillikuma 425.pants neatņemamās daļas izdodamo apmēru naudā samēro ar mantojuma daļas vērtību. Civillikuma 737.pants, regulējot mantas dalīšanu, noteic, ka manta pirms dalīšanas jānovērtē, lai noteiktu tās īsto vērtību.

Izskatāmajā lietā, nosakot nekustamā īpašuma īsto vērtību (Civillikuma 737.pants), tiesa, lai noteiktu izmaksājamās daļas apmēru, var vadīties tikai pēc tās rīcībā esošajiem pierādījumiem - vērtējumiem, kurus, pildot Civilprocesa likuma 93.panta pienākumus un pierādot savu apgalvojumu pamatotību, tiesā iesniegušas puses.

Prasītāja tiesā iesniegusi SIA "Latio" /datums/nekustamā īpašuma novērtējumu, kurā norādīta nekustamā īpašuma /adrese A/ tirgus vērtība 42000 EUR atbilstoši nekustamo īpašumu tirgus situācijai, kāda tā bija /datums/(lpp.91-118).

Atbildētāja, nepiekrītot novērtējuma objektivitātei, norāda, ka vērtētājs nav ņēmis vērā, ka uz mantojuma atklāšanās brīdi nekustamais īpašums nebija brīvs no nomas līgumiem.

No lietā esošiem zemesgrāmatu ierakstiem tiesas kolēģija secina, ka nekustamam īpašumam /adrese A/ uz mantojuma atklāšanās brīdi /datums/nebija ierakstīti nekādi apgrūtinājumi – ne ķīlas, ne nomas līgumi vai tml. (lpp.114).

Atbildētāja, kuras iebildumus vērtē tiesa, izlemjot pušu strīdu par neatņemamās daļas izdošanu naudā mirušā neatņemamās daļas tiesīgajai - viņa mātei, nav iesniegusi pierādījumus par nekustamā īpašuma /adrese A/patieso vērtību, un tā kā pierādījumi par nekustamā īpašuma patieso vērtību ir jāiesniedz pašiem lietas dalībniekiem, pirmās instances tiesa pamatoti vadījusies pēc tiem pierādījumiem, kurus puses iesniegušas tiesā un respektīvi, prasītājas iesniegtā SIA "Latio" vērtējuma.

Civillikuma 425.panta trešā daļa noteic, ka neatņemamo daļu aprēķina no testatora skaidras mantas, atskaitot visus viņa parādus.

Tiesas kolēģija ņem vērā, ka mantojuma atklāšanās brīdī nekādi /pers. C/ parādi nav konstatēti. Lai gan saskaņā ar 2008.gada 4.augusta Ministru kabineta noteikumu Nr.618 "Noteikumi par mantojuma reģistra un mantojuma lietu vešanu" 84.punktu zvērinātam notāram jāiepazīstina mantiniekus ar mantojuma lietā pieteiktajām kreditoru un legatāru pretenzijām, notāres paziņojumā par atteikšanu prasītāju apstiprināt mantojuma tiesībās nav norādīts, ka būtu pieteiktas kreditora pretenzijas uz /pers. C/ atstāto mantojumu un prasītāja noliedza, ka viņai būtu zināms par mantojuma atstājēja parādiem.

Pie šādiem apstākļiem tiesas kolēģija atzīst, ka mantojuma neatņemamā daļa aprēķināma no mantas vērtības brīdī, kad atklājies mantojums, ņemot vērā, ka mantojuma atklāšanās brīdī nekādi parādi testatora mantai nav konstatēti.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja mantojumu pieņēma, būdama nepilngadīga, ar inventāra tiesību.

Civillikuma 711.pantā ir noteikts, ka mantinieks, kas pieņēmis mantojumu ar inventāra tiesību, atbild par mantojuma atstājēja parādiem un citiem prasījumiem pret to tikai šā mantojuma apmērā [..].

Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu atbildētājas pārstāves atsaukšanos uz Civillikuma 711.pantu, norādot, ka izmaksājot pieprasīto kompensāciju, tās apmērs pārsniegs mantojumā saņemtās mantas vērtību.

Kā norādīts iepriekš, nekustamā īpašuma kadastrālā vērtība nav īpašuma patiesā vērtība, ko apstiprina SIA "Latio" novērtējums un publiski pieejamās zemesgrāmatas ieraksts, kas apstiprina, ka /datums/ atbildētāja atsavinājusi strīdus nekustamo īpašumu /adrese A/ par 35300 EUR.

Lai gan atbildētājas pārstāve tiesas sēdē apgalvoja, ka mantiniecei nebija zināms par kreditora pretenzijām uz mantojumu, no apelācijas sūdzībai pievienotās notāram iesniegtās pretenzijas redzams, ka 2015.gada 20.augustā zemnieku saimniecība "/Nosaukums A/" pieteikusi pretenziju uz /pers. C/ atstāto mantojumu 58898 EUR apmērā un ar to mantinieces pārstāvis /pers. B/ iepazinies 2015.gada 26.augustā (lpp.136). Minētos pierādījumus atbildētāja nav iesniegusi pirmās instances tiesā.

No papildus iesniegtajiem pierādījumiem redzams, ka 2015.gada 2.decembrī ZS "/Nosaukums A/" cēlusi prasību pret mantinieci par parāda 54263 EUR piedziņu (lpp.139-141). Ar Liepājas tiesas 2017.gada 14.jūnija spriedumu no /pers. B/ par labu ZS "/Nosaukums B/" piedzīta zaudējumu atlīdzība 4635 EUR un tiesāšanās izdevumi 1191,23 EUR (lpp.143-150), t.i, zaudējumu atlīdzība piedzīta no atbildētājas tad, kad viņa bija pilntiesīga mantiniece, jo mantojuma apliecība atbildētājai /pers. B/ izsniegta /datums/(lpp.64).

Bez tam, tiesas kolēģija ņem vērā, ka prasītājai kā neatņemamās daļas tiesīgai ir tiesības saņemt ¼ daļu no visas mantojuma atstājēja mantas sastāva un vērtības, kāda tā bija testatora nāves dienā, un mantojuma masā ietilpst arī dzīvokļa īpašums Nr.7, /adrese B/, par kuru neatņemamā daļa tika izmaksāta nevis no patiesās vērtības, bet gan kadastrālās vērtības 2180 EUR un prasītāja nelūdz piedzīt papildus kompensāciju.

Pie šādiem apstākļiem tiesas kolēģija atzīst, ka pamatoti pirmās instances tiesa piedzinusi no atbildētājas prasītājas labā neatņemamo mantojuma daļu 7658 EUR apmērā (1/4 daļa no tirgus vērtības (novērtējuma summas) 42000 EUR = 10500 EUR, atskaitot izmaksāto kompensāciju 2842 = 7658 EUR).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai nosakāmas tiesības no sprieduma stāšanās spēkā līdz tā izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no piedzītās summas 7658 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41., 42., 44.pantu no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tās samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 536,71 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 EUR un ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai 825 EUR (300 EUR pirmās instances tiesā un 525 EUR apelācijas instances tiesā) apmērā, savukārt par labu valstij piedzenami nesamaksātie ar tiesas pavēstu piegādāšanu saistītie izdevumi 9,38 EUR (7,21 EUR pirmās instances tiesā + 2,17 EUR apelācijas instances tiesā).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204[1]. 430., 432., 434.pantu Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a :

Prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, miruša /miršanas datums/, neatņemamās daļas tiesīgās neatņemamo daļu 7658 EUR (septiņi tūkstoši seši simti piecdesmit astoņi *euro*) un tiesāšanās izdevumus 1364,91 EUR (viens tūkstotis trīs simti sešdesmit četri *euro* un 91 cents), maksājumus veikt AS "Swedbank" kontā Nr./konta numurs/.

Noteikt tiesības /pers. A/ saņemt likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no 7658 EUR no sprieduma labprātīgas izpildes beigu termiņa līdz sprieduma izpildei.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9,38 EUR (deviņi *euro* un 38 centi), maksājumu veikt Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr.LV90001672316, kontā Nr.LV51TREL2190458019000, klasifikācijas kods 21499.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei termiņu desmit dienas, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese R.Vīva
Tiesnese L.Vēbere
Tiesnese A.Klaiše